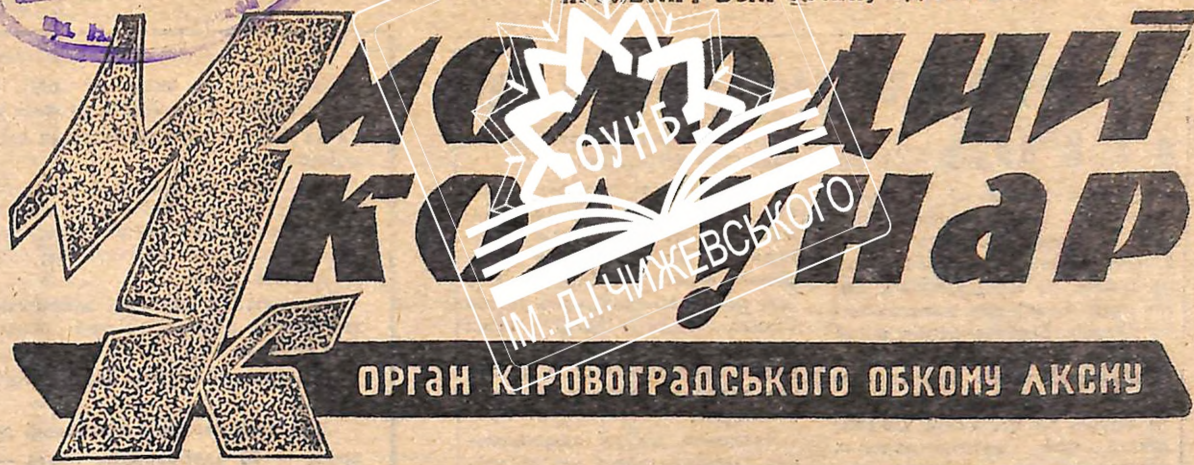

ДРУЖНЯ ЗУСТРІЧ

5 січня в ЦК КПРС відбулась зустріч Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва і Голови Ради Міністрів СРСР О. М. Косигіна з Першим секретарем ЦК ПОРП Е. Герекем і Головою Ради Міністрів ПНР П. Ярошевичем.

Сторони з глибоким задоволенням відзначили успішний розвиток всебічних зв'язків, які об'єднують братні партії і народи СРСР і ПНР. Було висловлено взаємне прагнення поглиблювати політичне, економічне, науково-технічне, оборонне співробітництво як на двосторонній основі, так і на багатосторонній — у рамках Варшавського Договору і РЕВ.

При обміні думками в сучасних міжнародних питаннях сторони підкреслили першорядне значення спільних дій соціалістичних країн у боротьбі проти імперіалізму, за зміцнення міжнародного миру і підтвердили рішучість КПРС і ПОРП всіляко сприяти зміцненню єдності світового комуністичного руху на принципах марксизму-ленінізму, пролетарського інтернаціоналізму.

Рік видання XII
№ 3 (1327).

ЧЕТВЕР, 7 СІЧНЯ 1971 р.

Ціна 2 коп.

Донецька область. Колектив Сніжнянського машинобудівного заводу «Хіммаш» освоїв виробництво устаткування для великої хімії, випускає холодильні машини для промислових установок. Продукція з маркою «Хіммаш» відомою на Кубі, в Монголії, Польщі та інших зарубіжних країнах.

На фото: один з кращих зварників заводу комсомолець Микола Апанасів. Він працює в рахунок грудня 1971 року.

(Фотохроніка РТАУ).

Запорізький гідролізо-дріжджовий завод поповнює мішулою п'ятирічки. Колектив підприємства вже освоїв першу чергу його проектно-потужності.

На фото: лаборантка дріжджового цеху Ніна Слинніцина за роботою.

Фото О. КРАСОВСЬКОГО.
(Фотохроніка РТАУ).

ПОКИ що такої анкети нема. Не зустрінете її ні у відділі кадрів, не ведуть подібної навіть соціологи-любителі. Та небагато уяви і, абстрагуючи в майбутнє, читаємо:

Ім'я: комсомольсько-молодіжна бригада;
Рік народження: 1966;
Адреса: Кіровоградський завод тракторних гідроагрегатів, механоскладальний цех № 2;

Почесні звання: 1967 рік — Бригада імені 50-річчя Радянської влади. 1968 рік — Бригада імені 50-річчя ВЛКСМ. 1969 рік — Бригада комуністичної праці. 1970 рік — Бригада Ленінської трудової вахти. 1971 рік...

Коли сьогодні зайдеш на дільницю, де працюють хлопці і дівчата з бригади Люби Дяченко, перш за все увагу привертає зосередженість. Вони — в чітких рухах і скупих командах, навіть в розміреному ритмі верстатів. Здається, найменше відхилення — і зникне це враження цілісного зосередження людей і машин. Та побоювання виявилось даремним. Розвіяла його бригадир. Пізніше, розповідаючи про метод роботи в комсомольсько-молодіжній, Люба Дяченко сказала: — Людей розставили на робочих місцях так, що весь технологічний процес виготовлення втулки не затримується.

Просте пояснення, без «секретів». Та позаду залишилась не одна виробнича нарада. Уважно розглядали на них пропозиції і майстра дільниці Б. О. Семизєнко, і бригадира Любу Дяченко, і секретаря комсомольської організації цеху Ольгу Пичугіну. Бо нова розстановка токарів не повинна була позначитись ні на заробітках, ні на кваліфікації. Члени бригади відшукували всі можливі резерви, адже вони взяли нове високі і почесне звання — на честь наступного з'їзду партії в соціалістичному змаганні вибороти

право називатись бригадою імені XXIV з'їзду КПРС.

Здається, це було зовсім недавно. Юнь міста зібралась в обласній філармонії відзначити 52 річницю Ленінського комсомолу. Під лункі оплески на сцену піднімається струнка кароока дівчина.

ГАРТ ВИСОКОГО ЗВАННЯ

— Ми вітаємо бригаду токарів Любу Дяченко, яка сьогодні рапортує про закінчення п'ятирічки, — ледь схвильовані слова в зал.

А Люба, одержуючи Грамоту міському комсомолу, крізь хвилювання посміхнувшись, Уявила, як завтра хлопці і дівчата передаватимуть з рук в руки цю нагороду, як щиро радітимуть. Це вже третя перемога в ювілейному році. В соціалістичному змаганні на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна комсомольсько-молодіжна бригада токарів механоскладального цеху № 2 зайняла третє місце по Міністерству тракторного і сільськогосподарського машинобудування СРСР. Коли комітет комсомолу заводу підбивав підсумки трудових успіхів за третій квартал, переможцем знов була визнана передова бригада токарів. І ось їх колектив вшановує вся робітнича молодь міста.

А напередодні Нового року стало відомо, що комсомольсько-молодіжна бригада Любу Дяченко вибила втулок до тракторних насосів майже на 280

тисяч карбованців понад план останнього року п'ятирічки.

Про хлопців і дівчат цієї бригади в цеху складалась думка, що високі зобов'язання для них — це завжди відправна точка до пошуку. Так було й цього разу. Нова розстановка робітників стала лише початком боротьби за виконання соціальних зобов'язань на честь з'їзду. Нестрою

СТАЛО законом для кожного члена бригади ошадливо поводитись з різними інструментами. За найменше порушення винний несе матеріальну відповідальність. Та найшвидше, мабуть, роль тут зіграло вболівання за авторитет бригади. Бо якщо різець ламає, наприклад, Іван Сорока, то на зборах говорили, що несправність до інструменту проявлена в бригаді. Як заявила бригадир, зараз в колективі не пам'ятають випадку поломки інструменту. А майстер цеху Борис Олександрович Семизєнко додає:

— Ніби й дрібниця — різець відпрацював астановлений час. А економія цього кварталу сто двадцять карбованців.

Щодо ошадливості членів бригади. Йі, звичайно, не можна відмежувати від походу за економією всіх робітників дільниці. Разом з усіма токарі комсомольсько-молодіжної кожного місяця економлять понад 5

процентів електроенергії. Вироблення двох рапортів від останні місяці вже дало дві тисячі карбованців економії. «На конвеєрі», як говорять в бригаді, ще одне раціоналізаторське вдосконалення.

Виробничі перемоги бригади Любу Дяченко, звичайно, не вичерпують потужності комсомольської бойової ха-

ЛЕНІНСЬКИЙ ЗАЛІК
КОМСОМОЛУ
КІРОВОГРАДСЬКОГО

рактеристику цього колективу. В комітеті комсомолу розповідали, як молоді робітники подружжись з вихованцями дитсадку № 10. Групкомсорг Алла Чумак і комсомолка Галія Шевченко читали дітям книжки, ходили з ними на прогулянки, до Нового року допомагали робити ялинкові іграшки.

В комсомол прийняли Анатолія Гейку та Івана Сороку. Перший має постійне доручення — член ради по роботі з підлітками при комітеті комсомолу заводу. Завжди має доручення й Іван. Це теж передбачено в зобов'язаннях.

Сьогоднішній візит в бригаду дає конкретний матеріал до узагальнень. Навіть народилась ідея скласти уявну анкету комсомольсько-молодіжного колективу. І хоча графа почесних звань 1971 року ще не заповнена, віриться, що згодом читатимемо: «Бригада імені XXIV з'їзду КПРС».

О. БАСЕНКО,
спецкор «Молодого комунара»,
м. Кіровоград.
Завод тракторних гідроагрегатів.

8 СІЧНЯ 1944 РОКУ РАДЯНСЬКА АРМІЯ ВИЗВОЛИЛА КІРОВОГРАД ВІД НІМЕЦЬКО-ФАШИСТСЬКИХ ЗАГАРБНИКІВ

НАСТУПАВ холодний світанок 5 січня. Вогкий густий туман щільно стелився над землею. Із спостережного командного пункту 5-ї гвардійської танкової армії генерала П. О. Ротмістрова ледаче було помітно траншеї і шляхи сполучення, контури танків, пофарбованих у білий колір.

О 8-й годині 10 хвилин, коли ранок ще тільки починав перемогати перші сутінки, тонни смертоносного металу завалилися на фашистські позиції.

Розпочалася артилерійська підготовка, в якій брали участь всі вогневі засоби 5 гвардійської танкової армії. Оборона противника була міцною.

Протягом 2 годин бою 32 танкова бригада разом із з'єднанням 33 корпусу пройшла вперед лише на 1,5—2 кілометри і зупинилась.

Тяжкий бій вів перший танковий батальйон 32-ї бригади, яким командував капітан Б. М. Малаєв. Батальйону довелося подолати міни, прорватись під пережесний вогонь танків і зенітних гармат з боку хутора Червоний Яр і села Плавні (Новгородський район).

Танк командира батальйону наскоочив на міну. Але екіпаж швидко пологодив машину і продовжував бій.

181 танкова бригада, ведучи за собою воїнів 25 гвардій-

ського корпусу, оволоділа північною частиною Плавень.

1-й танковий батальйон, яким командував капітан Е. В. Шкурдалов, вирвався вперед і з близької дистанції розстрілював вогневі точки. Група танків ввірвалась на вогневі

рог весь час контролював його в декількох напрямках групами 6—15 танків з піхотою.

Було видно, що темп наступу стрілецьких з'єднань першого ешелону зменшується. В зв'язку з цим генерал Ротмістров о 12 годині авіа у бій го-

О. НАГОРНИЙ

позиції протитанкової артилерії і гусеницями давила гармати ворога. Рішуче просувався вперед і 2-й танковий батальйон, яким командував капітан Ф. І. Попельнух.

Але, незважаючи на це, перші повідомлення були не зовсім приємні. В них говорилося, що гітлерівці чинять сильний вогневий опір, мають багато танків, 88-міліметрових гармат, мінометів та інших вогневих засобів, які не були знищені під час артилерійської підготовки.

Між Червоним Яром і Новоандріївкою — міне поле. Во-

ловні сили армії з метою закінчення прориву оборони ворога.

Проїшовши бойові порядки стрілецьких частин, з'єднання 18 і 29 танкових корпусів атакували ворога. А 170-а танкова бригада полковника Н. П. Чунихина зав'язала тяжкий бій в центрі Плавень. Противник шалено чинив опір. Але танкісти вогнем і гусеницями знищували його вогневі засоби і живу силу, вперто рухались вперед. Рота 1-го танкового батальйону під командуванням старшого лей-

тенанта С. З. Рубцова знищила декілька мінометних батарей, 3 протитанкові гармати, більше 100 гітлерівських солдат і офіцерів.

Танк, в якому екіпаж очолював молодий лейтенант В. І. Рубін, першим увірвався в центр села. Тут танкісти виявили і роздали разом з прислугою протитанкові гармати. Потім вони помітили будинок, біля якого стояла легкова машина і в розпачі бігали гітлерівські офіцери. Рубін розвернув танк, роздавив машину і на великій швидкості врізався в будинок. Мотор перестав працювати. Протягом години підбивався екіпаж до гітлерівців. Незабаром у село ввійшли ще декілька танків, і фашисти були знищені. Пізніше виявилось, що в поваленому будинку містилась штаб-офіс з військових німецьких частин.

У цьому бою танкісти 29 і 18 корпусів знищили 40 гармат з прислугою і 15 танків.

Пізно вночі 18 і 29 танкові корпуси знову розпочали бій. Ніч наповнилась гулом моторів і гуркотом пострілів.

Коли 110-а танкова бригада проходила через Плавні, шофер роти управління бригади старший сержант Григорій Іванович Бентя зустрів своїх рідних — матір, батька дружину і сестру.

З початку війни він не мав від них звісток. І тепер, змахуючи скупі солдатські сльози радості, він бачив, як за цей час змінилися рідні йому обличчя. Він почув від матері, як знущались над жителями

його села гітлерівські загартники.

Прощаючись з сином, батько сказав Григорію:

— Благословляю тебе, синку, на святе діло. Бий проклятих фашистів! Нехай віділлють їм лихом народні сльози, всі наші страждання.

Бентя розповів товаришам про зустріч з рідними. І вони поклялися помститися гітлерівцям у першому ж бою.

Нічний бій 29 і 18 танкових корпусів розвивався успішно. Розгромивши залишки протитанкового вузла в Плавнях, вони пройшли десять кілометрів і на ранок 8 січня 1944 року вийшли на рубіж Покровського, Рибного. Під час підходу до Покровського, наступаючи на правому фланзі 29 корпусу, 31 танкова бригада зустріла сильний опір. Тоді командир направила танковий батальйон майора Н. І. Самойлова в обхід ворожих позицій. Під прикриттям туману батальйон непомітно підійшов до північної околиці села і з ходу атакував ворога. Танк молодшого лейтенанта Е. І. Кобача, ввірвавшись в Покровське одним із перших, відразу ж напостуєється на протитанкову гармату. Іну ціліл спійняв розвернутий в його сторону, але не встиг. Різкий ривок — і танк, зім'явши під себе і гармату і обслугу, помчав знову вперед. Тут же Кобач помітив, як із-за будинку вилазить «Тигр». Стріляти було вже пізно, він тільки постигнув крикуні: «Тараа...» Удар в борт — і ворожа машина полетіла в кювет.

(Закінчення на 2-й стор.).

ПЕРШИМ РОЗПОЧАВ ГЕРОЙ

На зварювальній дільниці третього механоскладального цеху заводу «Червона зірка» в повну силу запрацювали два зварювальні маніпулятори. Вони призначені для виготовлення брусів азотозащеплення нової сівалки. Група з чотирьох робітників з'єднає сталевими швами біля сідесяти брусів за дві зміни. До введення цих автоматизованих пристроїв два зварювальники за той же час не виготовляли більше двадцяти двох брусів. Крім того, з введенням маніпу-

ляторів значно поліпили умови праці робітників.

Маніпулятор розробили заводські умільці на чолі з інженером цеху Вадимом Євгеновичем Богдановим. В створенні агрегату брала участь бригада зварювальників Героя Соціалістичної Праці Івана Олександровича Шиша. Заслужений зварювальник і розпочав першим роботу на маніпуляторах.

Введення до дії зварювальних маніпуляторів — це трудовий дарунок наступним з'їздам партії.

М. БІДЕНКО.

Наближаються знаменні події 1971-го року — XXIV з'їзд КП України і XXIV з'їзд КНРС. Дедалі ширшого розмаху набирає змагання на честь з'їздів, виявляючи все нових і нових ударників натхненної праці.

Редакція газети «Молодий комунар» оголошує конкурс на кращий нарис, зарисовку, кореспонденцію про молодих передовиків промислового і сільськогосподарського виробництва, будов, транспорту, зв'язку і т. д., про комсомольсько-молодіжні колективи, які йдуть попереду в змаганні за гідну зустріч партійних з'їздів.

До участі в конкурсі запрошуються журналісти, робітники, всі, хто прагне розповісти про наших молодих сучасників палким, щирим словом.

Підсумки конкурсу будуть підбиті в дні роботи XXIV з'їзду КНРС.

Для переможців встановлені премії: перша — 30 карбованців, друга — 25 карбованців, третя — 20 карбованців. Встановлено також п'ять заохочувальних премій по 10 карбованців кожна.

Матеріали надсилати на адресу: м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36, редакція газети «Молодий комунар».

ДУМКИ, ВІДГУКИ, РЕЦЕНЗІЇ

МОЛОДЬ, що навчається в системі комсомольської політосвіти, і особливо в гуртках «Бесіди про партію», тепер має добрий посібник. Він так і називається «Бесіди про партію». Його підготував на високому науковому рівні, а популярній формі колектив авторів, спираючись на твори В. І. Леніна, на численні документи Комуністичної партії і Радянського уряду, використовуючи обширну історико-партійну літературу. Ця праця у стислій формі розповідає про героїчний шлях розвитку, боротьби і перемог Ленінської Комуністичної партії і Радянського народу. Вона складається із вступу і трьох розділів: «Комуністична партія — партія нового типу», «Героїчний шлях боротьби і творення. Повна, остаточна перемога соціалізму в СРСР», «Будівництво комунізму під керівництвом КНРС — продовження і розвиток великої справи Жовтневої революції».

У книзі показана роль В. І. Леніна — геніального провідника революційного вчення Маркса і Енгельса, організатора Комуністичної партії Радянського

Союзу, вождя соціалістичної революції і засновника першої в світі соціалістичної держави.

В рецензованій праці підкреслюється, що історія КНРС поділяється на два основні періоди: дожовтневий період, що охоплює боротьбу партії за повалення царського самодержавства і капіталістичного ладу, за встановлення диктатури пролетаріату, і післяжовтневий період — це період діяльності партії як

У книзі аргументовано висвітлюється діяльність Комуністичної партії по організації збройного захисту соціалістичної Вітчизни.

У праці переконливо підкреслюється, що невичерпні джерела сили і могутності Радянського народу, його славних Збройних Сил закладені в самій природі соціалістичного суспільного і державного ладу: наявність соціалістичної економіки, соціально-політична та інтернаціональна єдність суспільства, радянський патріотизм і дружба народів СРСР, єдність народу і Ленінської Комуністичної партії, масовий героїзм наших

партії у внутрішньому житті країни в період комуністичного будівництва. Ленінська партія здійснила важливі заходи, спрямовані на посилення своєї діяльності, удосконалення стилю і методів роботи на основі ленінських норм партійного життя і принципів колективності керівництва.

Підсумовуючи діяльність Ленінської Комуністичної партії майже за 70 років, автори показали небачене її зростання, зміцнення і перетворення з авангарду робітничого класу в авангард Радянського народу, який успішно будує комунізм. Цінність посібника ще й в тому, що він всебічно розкриває міжнародне значення історичного досвіду КНРС, який є компасом людства до соціалізму.

Книга «Бесіди про партію» написана у відповідності з ленінськими принципами історизму, науковою об'єднаністю і партійністю. Читачі в ній знайдуть цікавий фактичний матеріал про героїчний шлях Ленінської партії боротьби і перемог та успіхи Радянського народу в соціалістичному і комуністичному будівництві.

В посібнику є і деякі, на нашу думку, упущення. В кінці книги слід було б зробити загальні висновки, а також подати хронологічну таблицю важливих подій в житті партії і народу.

В цілому рецензована книга є цінним і корисним посібником для молоді, пропагандистів, для всіх, хто вивчає славу історію нашої партії.

М. БЕЗТАКА,
І. АРТЕМЕНКО,
викладачі Кіровоградського педінституту ім. О. С. Пушкіна.

ДЛЯ МОЛОДІ ПРО ПАРТІЮ

керівної сили держави, суспільства, її боротьби за побудову соціалізму і комунізму в нашій країні.

В посібнику докладно висвітлено боротьбу Комуністичної партії за перемогу Великої Жовтневої соціалістичної революції і встановлення диктатури пролетаріату.

Автори докладно показали науковий план побудови соціалізму і його здійснення в нашій країні, утворення СРСР як триумфу Ленінської національної політики Комуністичної партії. Розвиток і розквіт Радянських націй — результат їх сумлінних зусиль, підсумок братерського дружнього співробітництва в економічній, політичній і культурній сферах суспільного життя.

воїни, перозриваючи єдність фронту і тилу, армії і народу.

На конкретних прикладах показано трудовий героїзм Радянського народу в післявоєнний період. Автор наводить висловлювання буржуазних істориків і політиків Заходу, які проповідували, що для ліквідації руйнівних наслідків війни Радянському народові потрібно буде не менше 100 років. Але імперіалістичні «пророки» ганебно прораховувалися. Радянський народ під керівництвом Комуністичної партії прискореними темпами успішно відбудував народне господарство країни.

На основі положень Програми КНРС і рішень XXIII з'їзду партії, автори посібника показали зростання керівної ролі Комуністичної

Її майбутнє належить полям. А зараз комсомолки Олена Солом'яна і Валентина Лихенко навчаються у Гайворонському профтехучилищі, щоб стати механізаторами широкого профілю.

Фото В. ЗЕМНОРІЯ.

ПЕРШИЙ КОРАБЕ ЛЬ 1971-го

З док-камери Херсонського суднобудівного заводу виведено на «Велику воду» нове океанське сухопутне судно «100 лєтє Паризької комунї». Це перший корабель, спущений у новому році.

На честь XXIV з'їзду КНРС і 100-річчя Паризької комунї херсонські корабелі зобов'язали повністю здати судно дострою — до 18 березня.

(Закінчення).

Хоробро бився в Покровському і танковий взвод цього ж батальйону під командуванням лейтенанта А. Ф. Дегтярова.

Прорвавшись у центр села, взвод знищив 6 протитанкових гармат, 10 вогневих точок, 2 самохідних гармати і більше взводу солдат ворога. Обидва офіцери за цей бій були нагороджені орденом Червоного Прапора.

Розвиваючи наступ, опівдні 31-а танкова бригада зав'язала бій на північній околиці Клишів. Незабаром сюди мала підійти і решта з'єднань 29 танкового корпусу.

Південніше наступав 18 танковий корпус. Його 170-а танкова бригада звільнила Козирівку і, переправившись через річку, розпочала швидко рухатись на північний захід.

Після закінчення заходів, щоб затримати просування наших військ, вони мінували дороги і палили зручні підступи до Кірово-

града, встановлювали протитанкову, зенітну і гаубичну артилерію. Але вже пізно не могло затримати славний наступ радянських військ.

До околиці міста раніше всіх вдалося вийти танковому батальйону 32 бригади під командуванням капітана В. М. Малавіна. Наших танкістів ворог зустрів шквальним вогнем протитанкових гармат і гаубиць. Батальйон на якийсь час зупинився. Оцінивши обстановку, комбат вирішив частинною сил продовжувати бій і двома ротами обійти вогневу позицію противника. Задум здійснився. Під прикриттям темряви танки вийшли в тил ворожих гармат, а потім знищили їх. За вміле керівництво батальйоном у цьому бою капітан В. М. Малавін був нагороджений орденом Суворова III ступеня.

І знову відзначився екіпаж танка Олексія Пальчикова. Машина, змінюючи валуни снігу, на великій швидкості помчалась до гармат ворога.

На світанку 7 січня танкові бригади 29-го корпусу при підтримці 1543-го самохідного артилерійського і 678-го гаубичного артилерійського полків переправилися через річку Сугоклеї і увірвалися в місто. Кіровоград палав.

Бажаючи відновити становище і відкинути наші війська від Кіровограда, гітлерівці 7 січня нанесли сильний удар по лівому флангові армії в напрямку Рибчина, Покровки.

На допомогу стрілецьким частинам VII гвардійської армії, які знаходилися на цьому напрямку, генерал Ротмістров направив 689-й винищувальний протитанковий артилерійський полк.

Обставини розвивалися дуже швидко. В той час, як 29 танковий корпус разом з стрілецьким з'єднаннями VII гвардійської армії звільняв Кіровоград від ворожих військ, 18 танковий корпус, охоплюючи Кіровоградське угрупування з південного заходу, 7 січня перерізав дорогу Кіровоград-Рівне. 7-й механізований корпус 5-ї гвардійської армії, здійснюючи маневр в обхід Кіровограда з півночі, виходив на північно-західну околицю міста. Шмат чинили шалений опір. 18-й танковий корпус відбивав контратаки піхоти ворога, які підтримували його танками.

Незабаром наші війська, які наступали з півночі і з північного заходу, перерізали дорогу Кіровоград — Велика Виска і з'єдналися на південно-західній околиці Кіровограда

з основними з'єднаннями 5-ї гвардійської армії. Таким чином, було здійснено повне оточення кіровоградського угрупування ворога. Весь день 7 січня в Кіровограді йшли вуличні бої. Ворожа авіація безперервно бомбардувала місто.

Кожна хвилинка коштувала життя десяткам і сотням мирних жителів Кіровограда. Швидше, вперед! Комуністи і комсомольці особистим прикладом відваги і мужності захоплювали своїх товаришів по зброї. В цьому бою смертю хоробрих загинув начальник політвідділу 29 танкової бригади підполковник А. А. Рилєєв. Воїни 29 танкового корпусу встигли перешкодити знищенню підірваними комуністами завод «Червона зірка», який окупанти використовували в цілях ремонту своєї техніки. На заводі було захоплено більше 100 танків і біля 1000 тонн металолому.

До 10 години 8 січня війська 5-ї гвардійської танкової армії.

при взаємодії зі з'єднаннями 5-ї і 7-ї гвардійської армії закінчили звільнення Кіровограда.

В ознаменування одержаної перемоги частинам і з'єднанням 2-го Українського фронту, які відзначилися у боях, наказом Верховного Головнокомандуючого від 8 січня 1944 року було присвоєно найменування Кіровоградських. В 5-й гвардійській танковій армії почесне найменування було присвоєно 25, 31 і 170 танковим бригадам, 1000-му винищувально-протитанковому, 678-му гаубичному артилерійському, 1543-му і 1694-му самохідно-артилерійським, 292-му мінометному полкам, 29-й і 18-й танковим корпусам були нагороджені орденом Червоного Прапора.

Б'ЄМО ТРИВОГУ

МИКОЛА Семенович Ігошин, старий механізатор із загорілим обличчям і пораненими від бензину та мастил руками, в котрий уже раз докоряв дочці Валентині: навіщо тобі механізаторські турботи?

— Та я на трактора хочу! Батько більше не суперечив дівчині, бачив, що нічого з того не вийде, бо такі полюбила механізаторську роботу. Після закінчення восьмого класу Валентина Ігошина разом із своєю подругою Любою Стерненко та ще однією дівчиною з колгоспу «Світло» поїхали у Бобринецьке профтехучилище механізаторської справи вчитися. Видно, батьківська хліборобська струнка перемогла дочку.

Коли навчання підходило до кінця, коли вже й практику відбула, напався люті голови колгоспу імені Ватутіна, звідки сама родом, чи не прий-

ДОЯРКА
МИМОВОЛІ

мо Микола Герасимович Олексієнко в свою колгоспну механізаторську сім'ю. Відповідь не забарилася. І роботою забезпечено, і одружено, — читала присміяні радки Валентина і раділа відповіді. Тож після закінчення навчання й прибула у колгосп імені Ватутіна.

З тих пір минуло майже чотири роки. Якось я зустрічаю комсомолку на першій молочнокотварній фермі, де вона місяць працює дояркою.

— Чому змінила кермо на дівчачий — запитую. У дівчини аж їзди виступили на очах від того запитання.

— Забрали трактора...

Чоловіки прийняли Валентину у тракторній бригаді по-різному. Бригадир, Дмитро Іванович Ткаченко, людина з чималим механізаторським стажем, сказав, як відрубав: «Ще бабської сідняви не вистачало у бригаді». Механізатори вітали дівча, навперей набивалися у помічники, коли щось не ладилося. А допомога таки була потрібна. Виділили Валентині спочатку трактор МТЗ-50. Старенького. Трохи на ньому попрацювала, кілька разів він її «поносив». Потрібен був ремонт. Відвезла мотор у Новоукраїнське відділення «Сільгосптехніки», а інші вузли взялася самостійно ремонтувати.

Відразу після ремонту трактора МТЗ-50 у Валентині Ігошині його забрали. Посадили на інший. Працювала на тваринницькій фермі: гній вивозила, корми привозила. Трактор знову забирали. Сідала на гусеничний.

Орала на зяб, була на різних роботах. Та й цього забрали. Тривалий час дівчина працювала помічником тракториста у батька, своїх братів. Та тягнуло до самостійної роботи, адже могла працювати! Неодноразово зверталася до голови колгоспу за порадом. М. Г. Олексієнко направляв до бригадира тракторної бригади Д. І. Ткаченка, а той лише руками розводив: немає для дівчини роботи — і край.

Яксь незрозумілу позицію зайняли бригадир тракторної бригади Д. І. Ткаченко, правління колгоспу імені Ватутіна. Спочатку дівчину запросили працювати у колгосп, а потім відмовилися забезпечити роботою по профілю. В той же час у колгоспі не вистачало механізаторських кадрів, а як є, то це переважно люди похилого віку.

Осторонь цього питання стоїть і комітет комсомольської організації колгоспу імені Ватутіна. Жодного разу члени комітету не поцікавилися, чому дівчина залишила роботу у тракторній бригаді. А варто було б. І в першу чергу секретарів первинної комсомольської організації Івану Зарічому.

Комсомолка уже не раз мала намір перейти в сусідній колгосп імені Чапаєва, імені Калініна, які розташовані на території села Рівного. Там обіцяли дати трактор. Але правління не відпускає дівчину. Все-таки потрібні люди в колгоспі. Тож, можливо, воно має намір повернути Валентину знову у тракторну бригаду? На жаль, ні. А потрібно було б зрозуміти Валентину.

С. БРОВЧЕНКО,
працівник районної газети
«Радянське село».
Колгосп імені Ватутіна
Новоукраїнського району.

НА КОНКУРС «ВУЛИЦЯ МОЯ»

ОДНА з найкращих вулиць Новомиргорода з 1926 року носить назву імені Урицького. Таке найменування вона одержала далеко не випадково. З ім'ям видатного революціонера зв'язана сторінка дореволюційної історії Новомиргорода — колишній ця частина міста звідася Златополем.

Мойсей Соломонович Урицький (1873—1918) народився в Черкасах, рано приїхав до революційного руху за це його жорстоко переслідували. Але кожно-го разу Урицькому щастило. Через деякий час він знову з'являвся на тут, то там, налагоджував роботу, організовував поширення революційної негальної літератури, чим завдавав великого клопоту жандармам і поліції.

Приїхавши одного разу до матері в Черкаси, Урицький познайомився з молодим робітником А. Ліцюком. Через місяць вони вже були широкими друзями. Ліцюк з головою поринув у революційну роботу, виконував доручення Урицького — розкидав листівки по місту, особливо біля підприємств, де було багато робітників з білоруських околиць міста. Місто загворило про нове піднесення в роботі місцевої більшовицької організації. Один за одним пришло кілька масових страйків.

З особливим хвилюванням чекав Урицький повернення Ліцюка з ст. Цайкове. Там теж пазирав страйк залізничників. Андрій мав роздати велику кількість листівок, що їх привіз М. Урицький з Києва. Минуло ще кілька днів. Товариш не повертався. Треба було подумати про вїзд з Черкас. В останню хвилину Урицького арештували і після короткого допиту відправили до Златополя.

— Ми добре знаємо вас, Урицький, — ехидно зауважив жандармський полковник. — Цього разу ви від нас не так просто вберетеся!

Не минуло й тижня, як почалися допити місцевих

неблагонадійних. Та старанно продумана й підготовлена процедура допитів з очиними ставками не дала бажаного наслідку. У кожного допитуваного було ватоме, засвідчене поважними особами алібі. Найпершим допитували робітника-столяра Корнія Оксенітиновича Пудьгу. Погосуд було вислано з Одеси за участь у «Південноросійському союзі робітників». Він перебував під «гласним» наглядом, але песь час «ніхуди не вїздив, ні з ким підірлим не зустрічався, ні в терезий спосіб життя».

Потім допитали Лідію Ілліну Камєнську. Це у неї із квартири у приватній аптеці Телятнікових часто

ІМЕНІ
УРИЦЬКОГО

збиралася молодь, читала літературу, співала пісень. Сюди часто заходив учитель місцевої гімназії Володимир Сандлер, кілька разів бачили сестер Самородинських з незнайомими юнаками, раз чи два тут бував молодий робітник Михайло Садовниченко, уродженець села Василівки, заприйманий як учасник революційного заворушення в Кронштадті...

Всі переконливо доводили, що вони зовсім не зналися з Урицьким, ніякої негальної літератури від нього не одержували і тим більше не поширювали її серед місцевого населення. А що по селах та часом і в самому Златополі з'являються десятки листівок, видані Єлисаветградською, Київською і Одеською організаціями РСДРП, то вони, допитувані, про це знають стільки, скільки відомо кожному мешканцю, не більше.

Ще кілька тижнів Урицького тримали у в'язниці. Навіть на допити не викликали. Щось готувалося нове, ще підступніше. І Урицький зумів сповістити через надійних людей у Черкаси. Там цю звістку ризикнути. Домігшись офіційного дозволу, до Златополя приїхала на побачення з Урицьким Злата Юліївна Коган. Вона назвася нареченою Урицького, привезла йому передачу і букет живих квітів. Передачу жандарми досконало переглянули, а квіти тільки понохали. Там була записка з запитаннями. На них при наступній зустрічі Урицький у завуальованій формі дав вичерпні відповіді, чим допоміг товаришам.

Темної осінньої ночі з ворт в'язниці вислизнули дві підводи. На першій поміж двох синих жандармів сидів шупленький Урицький в наручниках. На другій — по верх сундука з паперами сидів жандарм. Урицький, близороку озирася — він так і не роздивився, що воно за містечко, про яке так багато знав, куди їздили його товариші по роботі, але в якому він вільно не був жодного разу.

Проторохтіши по бруку, підводи з'їхали на польовий шлях. Везли політичного «злочинця і злозасника» у Лук'янівську в'язницю, що в Києві...

Після Жовтневої революції М. С. Урицький працював і загинув на посту голови Петроградської Надзвичайної комісії. Ного високо шанували Володимир Ілліч Ленін.

На пошану пам'яті видатного партійного і радянського діяча й названа одна з вулиць Новомиргорода. Велику роботу у вивченні цієї сторінки в життєпису Урицького зробив черкаський краєзнавець С. Найдєн, один із авторів книги про історію Черкас.

І. БОЙКО,
краєзнавець,
м. Новомиргород.

ЗАРУБІЖНА ПРЕСА
ПРО НОВОРІЧНИЙ
ВИСТУП ТОВАРИША
Л. І. БРЕЖНЕВА

Зарубіжна преса і світова громадськість продовжують приділяти велику увагу новорічному виступу товариша Л. І. Брежнєва. Газети, радіо і телебачення на всіх континентах підкреслюють слова Генерального Секретаря ЦК КПРС про визначні досягнення Радянського народу в 1970 році, про зміцнення міжнародних позицій Радянського Союзу, про те, що радянські люди з почуттям законної гордості і сповнені оптимізму вступили в 1971 рік.

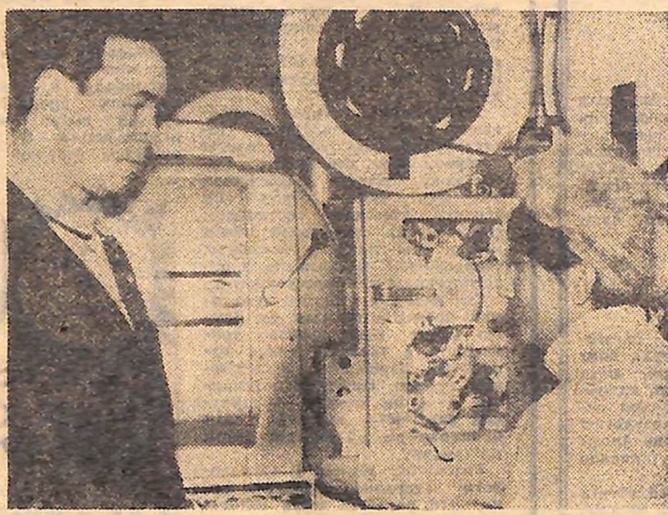
Каїрська «Аль-Ахрам» публікує виклад виступу Л. І. Брежнєва під заголовком: «Міжнародні позиції Радянського Союзу міцні як ніколи». Газета підкреслює, що Радянський Союз починає новий, 1971 рік з виконання завдань дев'ятого п'ятиріччя і впевнено дивиться в майбутнє напередодні XXIV з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу.

Алжирська «Ель-Муджахид», коментуючи виступ Л. І. Брежнєва, підкреслює послідовний миролюбний характер радянської зовнішньої політики, міцність міжнародних позицій і високий авторитет Радянського Союзу в усьому світі. Агентство ДПА виділяє заяву Л. І. Брежнєва про успіхи Радянського Союзу в економічній галузі, про успішне виконання восьмого п'ятирічного плану.

Японська преса відзначає слова Генерального Секретаря ЦК КПРС про те, що найважливіші завдання п'ятирічного плану виконано успішно і розвиток радянської економіки вступив у новий етап.

Швейцарська газета «Сюїсс» підкреслює у звіті про виступ Л. І. Брежнєва його заяву про те, що зовнішня політика СРСР спрямована на захист справи свободи, незалежності і безпеки народів, справи миру і прогресу в усьому світі.

(ТАРС).

В Кіровограді, на розі вулиць імені Леніна і Чайковського, відкрився новий широкоекранний кінотеатр «Орбіта».

На фото: зліва — комсомольці Анатолій Гладюк, технічний керівник, і кіномеханік Галина Тимко проводять пробний сеанс, справа — новий кінотеатр.

На проводі — столиці країн соціалізму

„ГЛИНОЗЕМ —
АЛЮМІНІЙ“

БУДАПЕШТ. (АПН — Будапешт). 1 січня 1971 року стало першим днем виконання 15-річної програми дальшого розвитку алюмінієвої промисловості Угорщини. В результаті її здійснення випуск сріблястого металу з розрахунку на душу населення зросте в 3—4 рази. Програма тісно пов'язана з угорсько-радянською угодою, згідно якої республіка через 10 років буде експортувати в СРСР 330 тисяч тонн глинозему на рік і одержувати за це 165 тисяч тонн алюмінію. Дуже важливий для УНР також договір, який одержав назву «глинозем — алюміній», укладений з Польщею.

На розвиток алюмінієвої промисловості в четвертій п'ятирічці (1971—1975 рр.) буде витрачено близько десяти мільярдів форинтів. В результаті видобуток бокситів за наступні п'ять років збільшиться від 2 до 3 мільйонів тонн, виробництво глинозему майже подвоїться. Будуть задані в експлуатацію три крупних бокситових рудники, почнеться спорудження ще одного. Завершаться розширення глиноземного заводу в Айку і реконструкція ще ряду підприємств.

КОМБІНАТ —
ГІГАНТ

СОФІЯ. (АПН — Софія-прес). На околицях болгарської столиці почалося спорудження цілого ряду черг комбінату кольорових

металів імені Димитра Ганєва. По суті, це буде ще один великий завод, на території якого зможуть розташуватися 11 підприємств таких розмірів, як теперішні. Коли повні прольоти стануть до ладу — збуде це вже в 1973 році, — комбінат стане одним з найбільших в Європі. Він буде випускати до 110 тисяч тонн напівфабрикатів із міді, бронзи, латуні, цинку, алюмінію на рік — у 8 разів більше теперішнього.

Проектно-розробувальні роботи велись при технічній допомозі Московського проектного інституту.

Більша частина обладнання для нових цехів — радянського виробництва. Зараз, наприклад, у прокатному цеху монтується агрегат для неробочих міді й латуні, які постушили з СРСР. Понад 200 радянських спеціалістів, будівельників і монтажників ведуть курси по підвищенню кваліфікації, допомагають болгарським друзям освоїти передові технологічні процеси.

Разом з угорським інститутом «Інфелор» проводиться підготовка до будівництва електронно-обчислювального центру і автоматизованої системи управління підприємством. Вони також новинні статті до ладу у 1973 році.

Хрістанка ЯНКОВА,
болгарська журналістка.

БРАТИСЛАВА —
МІНСЬК

ПРАГА. (АПН — Прага-прес). На Братиславській кіностудії «Словоакія» почалася підготовка до зйомок кінофільму про Яна Ілєнєка — словака, удостоєного звання Героя Радянського Союзу.

Він знімається спільно з Білоруським фільмом. В ньому буде відтворений один з епізодів воєнних років. Сюжет картини такий.

Рота солдатів-середняків на чолі з капітаном Яном Ілєнєком направляється гітлерівським командуванням на фронт, у Білорусію. Провісник із підлеглим роз'яснювальну роботу, він разом з усім підрозділом переходить на бік Радянської Армії, вливається в лави загону білоруських партизанів.

Зйомки почнуться в березні цього року і будуть проводитися у білоруських лісах, де розгортався події, покладені в основу фільму.

Всі роля радянських героїв стрічки будуть грати білоруські артисти, словацьких — словацькі. Знімають фільм режисер Маріян Тапак і Олександр Карноу.

МІСТО НА ВІСЛІ
В ЦИФРАХ

ВАРШАВА. (АПН — Інтерпрес). Наприкінці 1970 року в столиці Польщі — Варшаві — нараховувалося 1 320 тисяч жителів. Вона займає перше місце в країні по забитості робочої сили. Щоденно відправляються на роботу більше половини варшав'ян — 776 тисяч чоловік. Кожен третій трудиться в промисловості. На кожних 100 зайнятих припадає 46 жінок.

В місті на вислі мільйон житлових кімнат, 840 тисяч з них побудовані за роки народної влади. Велика Варшава по площі більше такого міста, як Лондон. Однак 60 процентів її території поки не забудовані. Парки і сквери займають 2,5 тисячі гектарів. Щільність населення — 2874 чоловіки на квадратний кілометр.

ПІДЗЕМНА
САДИБА

БЕЛГРАД. (Кор. АПН). На кам'яновулкані шахті, що поблизу міста Каканя (республіка Боснія і Герцеговина), загальноулягу приперта оголошення: «Негайно потрібний агроном». Спочатку шахтарі вирішили — помилка рекламної служби. Все стало ясним, коли серед їх роб замелькав білий халат спеціаліста по сільському господарству. З допомогою ентузіастів-пенсіонерів він займався розведенням... шампінйонів.

У спрацьовані штреки робітники доставили землю, добрива. Потім внесли в ґрунт опори, закладені в Чехословаччині. Уже через два місяці в підземній садибі почалися жнива. Багатий урожай знімали через день протягом трьох місяців.

— Справи в нашому новому «сеху» йдуть успішно, — говорить директор підприємства Іво Булетич. — Навіть найтонші гриби не переставляють нахвалювати його продукцію і дуже дивуються, коли їм говорять, що гриби — не з лісу, а з шахти. А про масштаби нового виробництва можна судити по такій цифрі. За рік лан розсадились біля 2500 тонн шампінйонів.

Наймолодша в історії абсолютна чемпіонка світу з гімнастики 18-річна студентка із Грозного Людмила Турішева названа кращою спортсменкою світу 1970 року. Такий підсумок традиційної анкеті спортивної редакції ТАРС, в якій взяла участь оглядачі 17-ти телеграфних інформаційних агентств Європи, Америки і Азії.

Фото АПН.

РАДІСНЕ пожвавлення панувало в одній із роздільок спортивного клубу «Комунарівець». Це кировоградські гандболісти обговорювали матч, який тільки-но закінчився з командою міста Хмельницького. Ця зустріч принесла нашим землякам перемогу і почесне друге місце. Та ще право виступати в першій групі авангардівських колективів України...

Скинувши з себе футболку, Олег Куриленко опустився на свіжофарбовану лаву, сказав: — Зовсім стомився. Навіть не думав, що нам так буде трудно.

То так. Екзамен на спортивну зрілість, який довелося витримати кировоградським гандболістам в Комунарську, був справді не легким. А перед цим ще трудніша дорога. Хлопці почали тренуватися разом п'ять років тому. Починали з азів гандбольної науки. А тренер команди Олег Касяненко вже ставив перед спортсменами нелегке завдання — пробитися в групу найсильніших авангардівських команд республіки. Дехто не вірив, що можна буде досягти такої висоти. А вже перед гандболістами виникло чимало проблем — було мінімум умов для нормальних тренувань, хлопці не мали змоги тут, в Кіровограді, в когось перейняти досвід. Але верхи ентузіазму самих спортсменів, їх захоплення ручним м'ячем.

І ось перші серйозні поєдинки. Команда СК «Зірка» виступає на першості міста,

області. І здебільшого їй випадає третє, а то й четверте місце. Гандболісти поступалися спартаківцям, команді «Буревісника». В 1968 році спортсмени «Зірки» дебютували на республіканських змаганнях. Але тоді їм навіть не пощастило увійти в число фіналістів.

І знову — робота. А за доповіддю в сусідні міста. То були переважно товариські зустрічі.

За два роки хлопці зміцніли фізично. У них з'явилася впевненість, взаємодія в будь-якій ігровій ситуації. Блискуче ведення атак, взаєморозуміння, рішучість — ось що радувало тренера в його вихованців.

Нарешті зональні змагання першості республіканської ради ДСТ «Авангард». Там — перемога. Саме тактика швидкого відриву принесла успіх нашим спортсменам у вирішальному поєдинку з командою Нікополя. А в Комунарську — фінальні поєдинки. Тренер, як і раніше, рекомендує своїм вихованцям п'ять чітко відпрацьованих схем, як в залежності від ігрових ситуацій гандболісти використовувати на майданчику. Уболівальників захоплює те, що кировоградці вміють вести позиційну комбінаційну гру. І знову — рішучість, співдружність.

Друге місце серед авангардівських колективів України. Це, звісно, почесна перемога. І бути в групі найсильніших команд республіки — теж неабияка честь для кировоградців.

В. СУРЖАН.

20 тисяч зустрічей в ефірі

Позитивний шкідливої ультракоротнохвильової станції УБ-6 КНМ знають радіолюбители всього світу. А нещодавно із далекого Буенос-Айреса в Дніпропетровський прийшла листівка, яка підтверджувала, що аргентинський радіолюбитель має «радіорозмову» з міською школою Інтернатом. Це була двадцятихвилинна за рахунок бесіди шкільних спортсменів, радіогуртком яких керує вчитель Гаврило Дмитрович Кугот.

За десять років роботи в школі Г. Кугот навчив радіосправу понад 500 юнаків і дівчат. Колишні його учні Віктор Лашенко, Ніна Лежньова, Валя Біжко і інші стали офіцерами-радіоспеціалістами, інші — працюють на полярних станціях, морських кораблях, знімальних, беруть участь в геологічних експедиціях.

День, коли Г. Куготу присвоїли перший спортивний розряд, співпав з іншою не менш радісною для нього подією — він без відриву від роботи закінчив Дніпропетровський індустріальний інститут і захистив диплом інженера. Знайомі іноді дивуються, як він знаходить на все час?

...Недавно Г. Кугот одержав квартиру в новому будинку на другому поверсі. Жити там було дивно, коли він запропонував сусіду з дев'ятого поверху обмінятися житловою площею — під дахом жити, звичайно, ніхто не любить.

— Нащо це вам?

— Антени повинні стояти якнайвище, — відповів Г. Кугот, — і я повинен жити поруч з ними...

Тепер квартира Кугота в піднебессі стала пристановищем незліченних його учнів-радіолюбителів. І летять звіти радіогуртків по земній кулі: «Всім, всім, всім! Говорить Дніпропетровський»...

А. САВИЦЬКИЙ,
кореспондент ТАРС.

Зарубіжний калейдоскоп

ЗА РАХУНОК ПЛАТНИКА ПОДАТКІВ

ВАШІНГТОН, 6 січня. (ТАРС). Бюджет Пентагону на наступний фінансовий рік, що починається 1 липня, буде збільшено порівняно з нинішнім на 3,5 мільярда доларів. Про це повідомляють добре поінформовані американські оглядачі.

Кореспондент газети «Вашингтон пост» Геткер відзначає, зокрема, що намічуване збільшення воєнних асигнувань «являє собою перше серйозне парочування воєнного бюджету, розпочате за час перебування при владі уряду Ніксона».

Основну частину додаткових асигнувань, підкреслює він, буде направлено на розробку і подальше удосконалення нових видів наступальної зброї, включаючи надзвуковий стратегічний бомбардувальник і ракети для ядерних підводних човнів.

Як повідомляє газета, асигнування на розробку надзвукового бомбардувальника «В-1» планують збільшити майже у п'ять раз. Переоснащення ядерних підводних човнів новими ракетами обійдеться американському платнику податків у найближчі роки більш як в 16 мільярдів доларів.

ПРО ЩО ГОВОРЯТЬ ЦИФРИ

Шорочку у Швеції відбувається до 150.000 випадків виробничого травматизму, близько 400 чоловік гине на виробництві, а приблизно 2.000 стають інвалідами, повідомляє Шведське телеграфне бюро.

Число злочинів в Англії неухильно зростає, зазначає газета «Дейлі Мейл». За даними газети, загальне число злочинів у країні зросло з 147.000 у 1930 році до 1.560.000 у 1970 році.

ТРАГЕДІЯ НА СТАДІОНІ

ЛОНДОН, (ТАРС). 60 чоловік загинули і більш як 100 дістали травми поранення 2 січня на стадіоні «Іброкс» у Глазго після закінчення футбольного матчу між командами «Глазго Рейнджерс» і «Селтік». Трагедія сталася, коли під натиском натовпу людей, що покидали стадіон, впав бар'єр, який відокремлював один ярус трибун від іншого.

НЕВЛОВИМИЙ ЗЛОЧИНЕЦЬ

ЛОНДОН, 4 СІЧНЯ. (ТАРС). Англійська кримінальна поліція розгорнула кампанію у пресі і по телебаченню, мета якої — спіймати Рональда Бігса, одного з учасників напівшляхоного пограбування поштового поїзда в 1963 році. В результаті цього найбільшого за всю історію Англії пограбування, в руки злочинців попало 2,5 мільйона фунтів стерлінгів.

У липні 1965 року Бігсу вдалося втекти з тюрми, де він пробув лише 14 місяців, відбуваючи 30 річний строк ув'язнення. Після втечі він оселився в Австралії, де обзавівся сім'єю. У 1969 році на його слід напала поліція, проте Бігсу вдалося втекти. Преса висловлює припущення, що зараз Бігс знову пробрався в Англію, щоб забрати сховану тут здобич.

ПОВІДЬ В МАЛАЙЗІЇ

ЛОНДОН, 4 СІЧНЯ. (ТАРС). Більш як 24 тисячі чоловік евакуйовано з району східного узбережжя Малайзії, які потерпіли від тропічних злив, повідомляє агентство РЕЙТЕР з Куала-Лумпура. Число злочинів в результаті поводи досягло 25 чоловік.

ЯКИЙ одяг повинен бути у дітей, школярів, спортсменів, воїнів? На ці питання шукають відповіді співробітники Науково-дослідного інституту загальної комуністичної гігієни Імени А. Суєва Академії медичних наук СРСР.

Дослідження вчених допомагають науково-дослідному інституту швейної промисловості створити одяг для різних сезонів року, різних кліматичних зон. Одяг, який зберігає би теплову рівновагу організму, забезпечував правильний обмін вологою між тілом і оточуючим середовищем, був пошито- і вологопроникним, гігроскопічним. Сім підвидів і багато невидимих променів посилає на Землю Сонце. Вони глибоко проникають в тканини живих організмів, зігрівають і розширюють судини. Навіть в безжарний день на кожній квадратний сантиметр поверхні тіла припадає до 1,5 калорій тепла на хвилину.

Гігієністи, лікарі і кліматологи старанно вивчають зональний розподіл тепла вздовж тіла, досліджують теплодіяльність окремих його ділянок. Їх цікавлять принципи виробництва одягу, який би створював «особистий мікроклімат», дякуючи якому організм легше пристосовується до різних кліматичних умов.

Температура тіла людини повинна бути завжди постійною, тобто, організму належить втрачати стільки тепла, скільки він дістає. А дістає він досить багато. У найбільш «спокійному режимі» — під час сну виробляється близько 70-80 великих калорій тепла на годину. Під час фізичної роботи — до 200 калорій.

На півночі, півдні, середніх широтах тепловий баланс неоднаковий. Він змінюється і в залежності від сезону року.

Наприклад, в спеку, під дією сонячних променів, кровопоступлення шкіри розширюється, підвищується її температура, організм втрачає більше теп-

ла, ніж в холод. І ось цим процесом в деякій мірі можна управляти.

Які тканини корисно носити влітку? Ті, які «вбирають» в себе сонячну енергію, або ж, навпаки, — відображають її і розсіюють? На перший погляд здається, що, безумовно, останні. Проте це не так. Сонячні промені проникають в проміжки між нитками тканини. Наприклад, штатський і бавовняні тканини з наскрізними порами більшого діаметра пропускають до 30-35 процентів ультрафіолетової радіації в

той час, як льняні і шовкові бавовняні лише 6-8 процентів. Але іноді шовкова тканина стає більш прозорою. Це залежить від її обробки і кольору.

З дитинства ми знаємо, що в чорній сукні влітку жарко. Оскільки чорне поглинає багато сонячних променів. Тому всі віддають перевагу в спеку світлому одягові. Зимом — темному. Але дослідники показали, що при влітку поєднанні з світлим тоном і чорний колір може «врятувати» від спеки. Наприклад, якщо в сонячний клімат влітку пошити подвійні завісаки: зовнішні — світлого кольору — внутрішні — чорного, сонячні промені надійно затримуються в чорних завісах, і в кімнаті не буде жарко.

У помірному кліматі, де літом не дуже жарко, і людний бракує ультрафіолетових променів — корисно носити блакитний, білий, синій, зелений одяг. Такі кольори добре сприймають ультрафіолетові промені.

В жаркому кліматі зручний одяг із льняного полотна: жовтого, білого, кремового, рожевого.

А як впливають на організм синтетичні волокна? Вироби з них майже не пропускають повітря. Влітку в синтетичному одязі жарко, взимку — холодно. Тому гігієністи радять користуватися нею раніше весною і на початку осені, до того ж людям, які не хворіють на ревматизм.

Ірен ГРАНДКОВСЬКА.
(АПН).

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

ЧЕТВЕР, 7 СІЧНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА, 10.05 — Новини. (М). 10.15 — В дві шкільних хвилинок. Телевізійний художній фільм «Капітан Тенкеш». (10, 11, 12, 13 серії). (М). 12.05 — Телевізійний художній фільм «Мир хатам, війна паладам». 3, 4 серії. (К). 16.55 — Для дітей «Сонечко». (До-

нець). 17.25 — «Господарювання — це мистецтво». (Ужгород). 17.40 — Телевісті. (К). 18.00 — Голубий екран — школярам. «Пушкін і портретний живопис першої чверті 19 століття». (Кіровоград). 18.20 — «Учитель». Документальний фільм про О. В. Сухомилинського. (Кіровоград). 19.30 — Ленінський університет мідальонів. (М). 19.00 — Телефільм «Сто ленінських літ». (Кіровоград). 19.20 — Художній фільм «Повз вікна йдуть поїзди». (Кіровоград). 21.00 — «Старт п'ятиріччя». Виступ заступника Голови Ради Міністрів СРСР, голови Держкомітету Ради Міністрів СРСР науки й техніки Т. Кирилівна. 21.20 — Програма «Час». (М). 21.45 — У світі музики (передача перша). (Одеса). 22.30 — Чемпіонат

СРСР з баскетболу. ЦСКА — «Динамо». (Тбілісі). (М). 23.15 — Телевісті. (К).

П'ЯТНИЦЯ, 8 СІЧНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА, 10.05 — Новини. (М). 10.15 — В дві шкільних хвилинок. Художній фільм «Пригоди Кроша». (М). 11.35 — «Веселі старт». (М). 12.35 — «Цемент-1». (М). 13.05 — Телевісті. (К). 13.15 — Художній фільм «Дожиємо до понеділка». (Кіровоград). 16.55 — «Господарювання — це мистецтво». (Львів). 17.10 — Телевісті. (К). 17.30 — Концерт камерної музики. (Одеса). 18.00 — Для школярів «Знаємо, вміємо, робимо». (Київ — Дніпропетровськ). 18.45 — Кольорове телебачення. Естрадний концерт. (М). 19.30 — Інформаційна програма «День в

днем». (Кіровоград). 20.00 — Зустріч ХХІV з'їзду КПРС і ХХІV з'їзду КП України. «Україна індустріальна». (К). 21.15 — Програма «Час». (М). 21.45 — Художній фільм «Дожиємо до понеділка». (Кіровоград). 23.35 — Телевісті. (К).

СУБОТА, 9 СІЧНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА, 9.00 — Кольорове телебачення. Гімнастика для всіх. (М). 9.30 — Новини. (М). 9.45 — Науково-популярна програма «Здоров'я». (М). 10.15 — Кольорове телебачення для дітей. «Казка про чарівний рушійник». (К). 11.00 — Музичний турнір міст (Волгоград — Дніпропетровськ). 12.00 — Науковий годинник. Досягнення вчених України. (М). 12.30 — Для

дітей. «Перо павича». Зооветеринар. (Харків). 13.00 — Наша афіша. (К). 13.05 — В дві шкільних хвилинок. Для дітей. О. Хмелюк. «Пашечки». Телевистава. Частина І. (Дніпропетровськ). 14.00 — «Від з'їзду до з'їзду». Літературна передача. (Львів). 14.30 — На меридажах України. (К). 15.00 — Народний телеуніверситет. (М). 16.25 — Кольорове телебачення. Художній фільм «Граф Монте-Крісто» (Перша серія). (М). 18.00 — Новини. (М). 18.20 — Кольорове телебачення. «У світі тварин». (М). 19.15 — «Пошук». (М). 19.55 — «Світає Артур Ліднін». (М). 21.15 — Програма «Час». (М). 21.45 — Художній фільм «Гусарська балада». (М). 23.25 — Суботній концерт. (К).

НЕДІЛЯ, 10 СІЧНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА, 9.00 — Кольорове телебачення. Ранкова гімнастика для дітей. (М). 9.15 — Новини. (М). 9.30 — Для школярів «Будильник». (М). 10.00 — Музичний клас. (М). 10.30 — В дві шкільних хвилинок. Для

дітей. О. Хмелюк «Пашечки». Телевистава (частина 2). (Дніпропетровськ). 12.00 — Для старшокласників «С я т о з н а н ь». Підсумки наукової олімпіади з історії Радянської Армії. (М). 13.30 — Молодіжна програма «Погляд». (Херсон). 14.00 — Міжнародний товариський матч з хокею з м'ячем. СРСР — Швеція. (М). 14.45 — «Замок і ми». (Одеса). 15.15 — Кольорове телебачення. Телефільм «Дімка — велогонщик». (М). 15.30 — Для воїнів Радянської Армії і Флоту. (Калінінград). 16.00 — Кольорове телебачення. Художній фільм «Граф Монте-Крісто». (11 серія). (М). 17.30 — Трудявничі села — ХХІV з'їзду КПРС. (Вільнюс). 18.00 — Новини. (М). 18.05 — Кольорове телебачення. «Клуб кіномандрівників». (М). 19.05 — «Старт-71». (К). 19.45 — Міжнародна панорама. (М). 20.15 — Кольорове телебачення. Фільм-концерт. «Наодинці з словом». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Таланти твої, Україно». Збігують Вішницька і Житомирська області. (К).

Наша адреса і телефони

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35,
відділу військово-патріотичного виховання і спорту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.